

שיחות על יחסים

זהו החלק השני של השיחה שניהלה זיוית אברמסון עם דודו טופז – הראשונה בסידרת שיחות שתנהל הפסיכולוגית והסכסולוגית עם אנשים ידועים ומעניינים. היא הולכת איתם לראות סרט על אהבה ומין, ואחר-כך היא משוחחת איתם על הסרט שראו ועל המשתמע ממנו. מה הם חושבים על היחסים בינו לבינה? על מין? על אהבה? על אמת ושקר ביחסים?

דודו טופז

זיוית אברמסון

עם

2

הסרט: סכס, שקרים ווידאויטיפ

אולי את, כפסיכולוגית או כסכסולוגית, תטעני שאפי' ער לשנות דפוסי ההתנהגות. אני ניסיתי טיפולים. הייתי חזק מדי. אמרתי: אני מאושר בדרך הזאת

אובה. שנית – הוא חי עם אשה שאין לו איתה סכס.
חוז מזה שהוא עורך-דין, דבר אחר שבאמת לא הייתי יכול לחיות כמוהו זה לחיות בשקר עם אשתך. זאת אולי אחת הסיבות שאני לא מתחתן, זה שאני לא רוצה להגיע למצב של שקר עם אשתי.
זיוית: וגם לא רוצה לוותר על בגידות, אמרת קודם. יכולת לא להגיע למצב של שקר, עליידי זה שלא תבגוד.
דודו: את יודעת מה, זה מין... זיוית: ואז צריך לוותר על מה שאבא אמר, להשכיב את כל הנשים בעולם.
דודו: נכון, לא, אבל יש עוד משהו. גם

זיוית: אני רוצה לשאול אותך...
דודו: סליחה, אני רוצה לשאול אותך: אני יותר מזכיר לך את גרהם או את ג'ון?
זיוית: אתה יודע מה, זאת בדיוק השאלה שכרגע רציתי לשאול אותך, ואני אחזיר לך את השאלה: עם מי הורהית יותר?
דודו: תראי, את ג'ון שנאתי. הוא שקרן, ואני לא רוצה להיות שקרן.
זיוית: אבל הוא מצליחן.
דודו: לא, אני רוצה שיהיה לי מפתח אחר, כמו לגרהם. באמת, זאת שאיפת-חי, למרות שאת רואה את הבית הזה ואת צרורה-מפתח חות הוה.
זיוית: נאמר רק למי שלא ראה את הסרט,

„אני חריג.

לא נשוי, לא

יוצר יחסים!

הגיל עושה את שלו. אין להשוות את דודו של היום למה שהיה לפני 10 שנים, וגם לא לפני חמש.
קודם-כל הגיל. כלומר, לא שלי אלא של הבחורות שאני יוצא איתן. לפני חמש שנים, בגיל 37-38 הייתי יוצא עם בחורות בגיל 18 בלי בעייה, ונהנית מזה. היום באמת כבר לא. אז הייתי יכול לחגוג בלי הכרה על עוד אחת ועוד אחת. היום באמת לא. אני מעדיף לבחור אותן. בזהירות, והרבה יותר להיות סלקטיבי.
זיוית: אבל אם אנחנו חוזרים לאפשרות של נישואין, אז זה היה אומר או לוותר או לשקר.
דודו: או לא. יכול להיות שבקור שלושי ארכע שנים. תראי, אני מפגר מכמה בחינות, אני התחלתי להתגלח בגיל 23 פיסית, פיסית. זיוית: מה שקוראים „לייט בלוזר“ (פורח באיחור).
דודו: כן, חברים בכיתה התגלחו בגיל 14, 15. אני בצבא הייתי מושחרר, לא הייתי צריך, יכולתי לקום רבע שעה אחרי כולם, לא התגלחתי. אחרי הצבא, שנה בלונדון, לא התגלחתי עדיין (למדתי שם). ורק בגיל 23 התחילה הפלומה.
או אולי לא רק פיסית, אולי נאמר שהמוס' כמה היא להתחתן סביב שנות ה-30 שלך, ואני אעשה את זה 10 שנים יותר מאוחר.
זיוית: שאלת הזמן היא אחת. אבל אני חוזרת למה שאתה אמרת: אני לא רוצה לשקר לאישתי.

שגרהם אומר „יש לי רק מפתח אחד, מפתח של המכונית, אין לי חשק לקחת דירה, כי אז יהיו לי שני מפתחות.“ הוא בעצם אומר: אני רוצה קשר צר ככל האפשר עם העולם המצרי אותי.
דודו: ואז ג'ון אומר לו: מכונית יש לך כדי שתוכל לברוח מהר מכל מקום. והוא אומר: כן, גם כרי שאני אוכל להגיע מהר לכל מקום. זה ההבדל בגישה.
זיוית: בעצם יש לו מעט מאוד חפצים, מעט מאוד רכוש, מעט מאוד קשר עם המציאות.
דודו: אני הייתי מת לחזור לזה.
זיוית: ואתה אומר שזה מרבר אליך.
דודו: וכשהיא שואלת אותי: איפה הכסף שלך? הוא אומר מתחת למיזרון. היא אומרת: זה ייגמר לך. הוא אומר: לא, לא ייגמר לי. זאת אומרת אני גם מאמין בזה, זה מעניין, כסף זה כוח.
זיוית: ומעט קשר או חוסר-קשר עם נשים בעצם. או אתה אומר שזה מושך אותך. אולי דווקא מפני שאתה חי אחרת, עם די הרבה מפתחות, והכסף בטח לא מתחת למיזרון...
דודו: אני בטוח שהצופים בסרט, שראו את הסרט ואחר-כך הסתכלו עלי, חלק מהם חשבו שאני מניאק, חי כמו גרהם, בטח מצלם בווידיאו את הבחורות שבאות אלי ועושה דברים סוטים כאלה. לא, אני חושב שבי, כמו בכל אדם, יש שני אנשים. לא הייתי יכול לחיות כמו ג'ון בשום אופן. כלומר, נתחיל מזה שהוא עורך-דין, וזה מיקצוע שאני לא

רחל אבנר, העולם הזה